

காப்பியங்களில் பரத்தையர் வாழ்வும் வளமும் ஆர். நிர்மலாதேவி அ

அ தமிழ் துறை, வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி, ஈரோடு-638012, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Prostitution Life and Prosperity in Epics

R. Nirmaladevi a,*

^a Department of Tamil, Vellalar College for Women, Erode- 638012, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:
prnirmaladevi@gmail.com

Received : 23-07-2020
Accepted : 18-01-2021

ABSTRACT

The Science of Anthropology in separate Human Being understand the relationship between the various Human being along Faith, Custom, not written in law and religious belief- Women is most important in human being – In women whose is study the all kinds of Arts and proud in her life – Most beautiful women of whose only bought pariaum in her life – Silapathigaram – Manimegalai letter to Kovalan is the best one in Tamil literature- Now-a -Day these women's are well in her life style – these women are good manner and popular in Novel Literature.

Keywords: Epic, Women, Manimegalai, Kovalan

ஆசிரியர் குறிப்பு

முனைவர் ஆர். நிர்மலாதேவி அவர்கள், ஈரோடு மாவட்டம் சித்தோடு கிராமத்தில் பிறந்து, பள்ளிப் படிப்பை முடித்து விட்டு, சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் முதுகலைப் பட்டமும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இளங்கலை மற்றும் முதுகலை (கல்வியியல், மொழியியல்) பட்டங்களும், மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தில் நிறைஞர் பட்டமும், பாரதியார் பல்கலைக் கழகத்தில் முனைவர் பட்டமும் பெற்று உள்ளார். தற்போது இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாக வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி தமிழ்த்துறையில் பணியாற்றி வருகிறார்.

முன்னுரை

மானிடவியல் எனும் அறிவியல், ஒரு தனித்த மனிதக்கூட்டத்தில் மனிதர்களிடையேயான உறவுகளை விளங்கிக் கொள்ளவும், வெவ்வேறு மனிதக் கூட்டங்களிடையேயான உறவுகளைப் புரிந்து, சில நம்பிக்கைகளாலும், பழக்க வழக்கங்களாலும், சில எழுதப்படாத சட்டத்தாலும், சமய நம்பிக்கைகள் போன்றவற்றாலும், மனித இனக்கூட்டத்தில் பெண்ணின் இருப்பு மிக முக்கியமானது. மகள், மடந்தை, தாய், தங்கை, பெண், பேதை, மடவரல், மனையோள், இல்லாட்டி, மூதேவி, அபகாரி, மாத்ரு, அம்லா, நானா, துகித்ரு, கன்னி, கன்யா, கனா, ஜெயா, பத்தினி, அமஜா(முதிர் கன்னி), அக்ரு (பிள்ளைப்பேறு இல்லாத பெண்), அதன்மி (பரத்தை) எனப் பலவாறு பல பொருளில் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

அப்பர் தம் தேவாரத்தில் உமையினை நங்கை, மங்கை, மடந்தை, மடமங்கை, மடமொழி மங்கை, தையலோர் மடமங்கை, வடிவுடை மங்கை, மதுரவாய் மொழி மங்கை, அணங்கு, அணங்குமை, நேரிழை, ஏந்திழை, மென் மொழியாள், பாலின் மொழியாள், பாலொத்த மென்மொழியாள், பண்ணின் நேர்மொழியாள், பாலை யாழ்மொழியாள், பணிமொழியாள், வான்மகள், அரிவை, காரிகை என்று பலவாறாக சிறப்பிக்கிறார்.

பரத்தையர் சொல் விளக்கம்

இத்தகைய பெண் பிறப்பில் ஆய கலைகளையும் கற்று பெருமிதத்தோடு ஒரு கூட்டம் வாழ்ந்து வந்தது. தம்மை விரும்பியோர் கொடுத்த செல்வம், நிலம், ஆகியவற்றைப் பெற்றதோடு பரிசம் பெறும் உரிமையும் பெற்றவர்கள், அவர்களைச் சங்க இலக்கியத்தில் பரத்தையர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். ஒருவனை மணந்து அவனுக்கு மட்டுமே தன்னை உணர்வாலும் உடலாலும் உரிமையாக்கி வாழும் பெண்டிர் குலம்களிர். இந்நெறி திறம்பியவர் பரத்தையர். குடும்பம் என்ற கட்டுபாட்டுக்குள் அடங்காது மனம் போன போக்கில் பலரை மருவி வாழும் நெறியினை உடையவர்கள். அத்தகையவர்கள் அதன்மி எனப்பட்டனர்.

ஒருவன் பாங்கர் உளம்வைத் தொழுகும்
அதன்மி (பெருங்கதை 1:35: 68-69)

பரத்தையர் பரிசம் பெறுவதற்குரியவர். பரிசம் என்பது பெண்ணைத் துய்ப்பதற்கு ஆடவர் தரும் தொகையாகும். நருமதைக்குப் பரிசமாக நூற்றொரு கழஞ்சுப் பொற்காசுகளை உதயணன் அனுப்பினான் என்றும், மதனமஞ்சிகைக்குப் பாசிலை நன்கலம் பரியமாகக் கொடுக்கப்பட்டது என்றும்,

வீழ்ந்தோர் நல்கும் வெறுக்கை யன்றிக்
காணி கொண்டும் கடனறிந் தெண்ணிய
ஒன்றுமுத லாக ஓரெட் டிறுத்த
ஆயிரங் காறும் ஆத்த பரிசு (பெருங்கதை 1:35: 80 - 83)

என்று பெருங்கதையில் கொங்குவேளிர் குறிப்பிட்டுள்ளார். பரத்தையர் பரிசம் பெறுதற்குரியவர் என்பதை 'ஒன்று ஆதியாக ஆயிரத்து ஓரெட்டு ஈறாக' பரத்தையர் பரிசம் பெற்றதைச் சீவகசிந்தாமணி கூறுகிறது. தன் கையிலிருந்த பச்சை மாலையை ஆயிரத்தெட்டுப் பசும்பொன் பரிசமாகத் தந்து மாதவியை அடையலாம் எனக் கூனி sபேசியதை அறியலாம்.

'நூறுபத் தடுக்கி எட்டுகடை நிறுத்த
வீறியர் பசும்பொன் பெறுவதில் மாலை' (சிலப்பதிகாரம் 3:164-165)

நாடக கணிகையர் தலைவரிசையாக ஆயிரத்தெண் கழஞ்சு பெறுதல் நூல் வழக்காகும். 'முட்டில் பாணரும் ஆடியன் மகளிரும் எட்டொடு புணர்ந்த ஆயிரம் பொன் பெறும்' என்பர். மதுரைப் பரத்தையரை, எட்டுக்கடை நிறுத்த ஆயிரத்தெண் கழஞ்சு முட்டா வைகல் முறைமையின் வழி அத் தாக்கணங் கனையார் (சிலப்பதிகாரம் 3:158 - 160) என்று குறிப்பிடுகிறார் இளங்கோவடிகள். அழகு நலம் வாய்ந்த பரத்தையரை மருவி அளிக்கும் பரிசம் குற்றம் தீர்ந்த பொன் ஆயிரம் என்று பிரமோத்தர காண்டம் குறிப்பிடுகிறது (Elia Urai P. Saravanan, 2013; Ilampuranar urai, 1969).

இலக்கியங்களில் பரத்தையர்

வட இந்திய மரபில் பொது மகளிர் வேசியஸ், விலாசினிஸ், கணிகா என்று வருணிக்கப்பட்டனர். மணிமேகலையில் கடவுள் கணிகை என்றொரு பதிவுண்டு. கோயில்

பெண்டிர்கள் பதியிலார், தனியிலார், தெளிச்சேரிப் பெண்டுகள் என்று கல்வெட்டுக்கள் சுட்டுகின்றன. தேவரடியார் பெண்டுகள் என்றும் சுட்டப்படுகின்றனர். இந்து மரபில் பெண்ணைச் சக்தி என்றும், மாயா என்றும் தேவதாசி என்றும் வருணித்தார்கள். சோழர் கல்வெட்டு அவர்களை உடையார் தேவனார் மகள், ஊர்த்தேவனார் மகள் என்றும் சுட்டப்படுகிறாள். தாசி யார்? என்று இளம்பூரணர் விளக்கம் தருகிறார்.

‘ஆடலும் பாடலும் வல்லராகி
அழகும் இளமையும் காட்டி
இன்பமும் பொருளும் வெஃகி
ஒருவர் மாட்டும் தங்காதவர்’ (தொல்காப்பியம் நூற்பா எண் 147)

1. ஆடல் பாடல் முதலியவற்றில் வல்லமை உடையவராக இருத்தல்
2. அழகையும் இளமையும் வெளிப்படுத்துபவராக இருத்தல்
3. இன்பத்தையும் பொருளையும் பறித்துக் கொள்பவராக இருத்தல்
4. ஒருவரிடத்து உறவு கொண்டு நிலையாமல் பலரோடு உறவு கொள்பவராக இருத்தல்.

பண்டைய தமிழ்ச் சமுதாயம் கண்டிருந்த விறலியர், பாணர் மரபினர் தெய்வீகத்தைத் தொடர்பாக்கி, வணிகம் வளர ஆடல், பாடல், தத்துவ விளக்கங்கள் என்று அரிய கலைகள் மேல் வருணத்தாரால் வளர்க்கப்பட்டன.

‘அவள் நித்ய சுமங்கலி. இவள் இருப்பிடமே மங்களமானது. இறைவனுக்கு ஆடிப்பாடி மங்கள ஆரத்தி எடுத்து ஊழியம் செய்வது போல், இவளை ஆதரிக்கும் பெருங்குடி மக்களுக்கும் இவள் இதே ஊழியங்களைச் செய்ய வேண்டும். ஏனெனில் கல்லாகிய தெய்வம் இவளுக்குப் பொன்னும் பொருளும் தருமா? அப்படி இவளை ஆதரிப்பவர்கள் இவளுக்குத் தெய்வம் போன்றவர். அவர்கள் இல்லங்களில் இவள் எல்லா மங்கள நிகழ்ச்சிகளுக்கும் நித்ய சுமங்கலியாக இருந்து வாழ்த்து வசனங்களைச் சொல்வாள் தன் உடல் பொதுச் சொத்து என்பதை விளம்பரப்படுத்தும் வகையில் அவர்கள் அந்த ஆண்கள் தங்கள் பொருள் ஆடம்பர அதிகாரங்களை அவள் மீது செலுத்தத் தலை வணங்கி உடன்படுவாள் (இந்திய சரித்திர வரலாற்றில் பெண்கள் ப.56). இதுவே தாசியினுடைய தருமமாக இருந்தது. பள்ளியறைப் பணியில் அவர்களுடைய உள்ளத்தில் ஓரவஞ்சனை இருந்ததில்லை. பரத்தையர் சேரியைப் போகச்சேரி என்று கொங்குவேளிர் குறிப்பிடுகிறார்.

சிலம்பில் மாதவி

சங்க காலத்தினை ஒட்டித் தோன்றிய காப்பிய காலத்தில் பரத்தையார் உயர்வாகப் பேசப்பட்டுள்ளனர். சிலப்பதிகார கதை நிகழ்ச்சிக்கே காரணமாக விளக்குபவள் மாதவி என்பதை, ‘மாதவி மடந்தை, கானற்பாணி கனகவிசயர்தம் முடித்தலை நெறித்தது’ என்னும் அடிகளால் அறியலாம். மாதவியின் குலமுறையினைக் கூற வந்த அடிகளார்,

‘நாரதன் வீணை நயந்தெரி பாடலும்
தோரிய மடந்தை வாரம் பாடலும்
ஆயிரம் கண்ணோன் செவியகம் நிறைய
நாடகம் உருப்பசி நல்களாகி
மங்கலன் இழப்ப வீணை மண்மிசைத்
தங்குக இவளெனச் சாபம் பெற்ற
மங்கை மாதவி வழிமுதல் தோன்றிய”

சித்திராபதி இசையும் நாடகமும் நன்கு பயின்று தன் குடி மரபிற்கேற்றவாறு பொது மகளிராகவே வாழ, மாதவி தன் ஐந்தாவது வயதில் தொடங்கி பன்னிரண்டு வயது வரை ஆடல் பாடல்களைக் கற்று தேர்ந்து முற்றுத்துறை போகியவளாக, சோழன் அவையில் அரங்கேற்றம் செய்து தலைக்கோல் பட்டம் பெற்றுச் சிறப்படைந்தவள்.

மணிமேகலையில் பரத்தையர் ஆடவர் காணும்படியாக நாடக அரங்கில் ஏறி, தங்கள் ஆடல், பாடல், அழகு ஆகியவற்றைக் காட்டி நடிப்பர். கரும்பு வில்லிலே மலர்க்கணைகளை ஏவி விடும் மன்மதன் கணைகளைப் போலத் தங்கள் கண் அம்புகளைச் செலுத்துவர். சேல் போன்ற தம் நீண்ட கண்களாகிய சுருக்கு வலையில் ஆடவரைப் பிணிப்பர். தம்மைக் கண்டவர் உள்ளங்களைக் கவர்ந்து அவர்களைத் தங்கள் மனைக்கு அழைத்துச் செல்வர். இசை போன்ற இனிய மொழிகளைப் பேசி, செல்வங்களைப் பறித்து, அவர்களிடமிருந்து செல்வம் நீங்கியதும் விட்டு நீங்குவர் என்று மணிமேகலையிலும்,

ஆடவர் காண நல்லரங் கேறி

ஆடலும் பாடலும் அழகும் காட்டிச்

சுரப்புநாண் கருப்புவில் அருப்புக்கணைத் தூவச்

செருக்கயல் நெடுங்கண் சுருக்குவலைப் படுத்துக்

கண்டோர் நெஞ்சம் கொண்டகம் புக்குப்

பண்தேர் மொழியின் பயன்பல வாங்கி

வண்டின் துறக்கும் கொண்டி மகளிர்

(மணிமேகலை 18:103 - 109)

மகிழ்ச்சியான இல்லற வாழ்க்கைக்குப் பேரிடையூறாக பரத்தையர் விளங்கியதைச் சிலப்பதிகாரத்திலும்,

‘மேலோராயினும் நூலோராயினும்

பால்வகை தெரிந்த பகுதியோராயினும்

பிணியெனக் கொண்டு பிறக்கிடொழியும்

கணிகையர் வாழ்க்கைக் கடையே போன’ (சிலப்பதிகாரம் - அரங்கேற்று காதை)

குறிப்பிட, பரத்தையாரின் இயல்பினைச் சுட்டி தம் காலத்துச் சமுதாயத்தில் அமைந்திருந்த பரத்தமையை ஒழித்து பெண்ணினத்துக்கு ஏற்றம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் இருவரும் எடுத்துரைக்கின்றார்கள் (Elia Urai P. Saravanan, 2013; Ilampuranar urai, 1969; Ilango Adigal, 2016; Venkatasamy Nattar, 2018).

தலைக்கோல் பட்டம்

ஆடலிற் சிறந்தவர்கள் அரசனுடைய அவையில் தம் ஆட்டத்தை அரங்கேற்றி தலைக்கோல் பட்டம் பெற்றனர்.

‘பேரிசை மன்னர் பெயர்புறத் தெடுத்த

சீரியல் வெண்குடைக் காம்புநனி கொண்டு’

பெரிய புகழையுடைய பகையரசர் போர் செய்து புறங்கொடுத்த வழிப் பறிக்கப்பட்ட அழகு பொருந்திய வெண்கொற்றக் குடையின் காம்பை நன்கு எடுத்து, கணுக்கள் தோறும் கழுவிய நவமணிகளால் கட்டி சாம்பூநதம் என்னும் பொன்னின் தகட்டால் கணுக்களுக்கு நடுவாகிய இடங்களைக் கட்டி காவல் வெண்குடையையுடைய அரசன் கோயிலில் தேவேந்திரன் மகன் சயந்தனாக நினைத்து மந்திர விதியாலே பூசித்துக் காப்பமைத்து வைத்த தலைக்கோல். அதனை யானை கையில் கொடுத்துத் தேருடன் நகரினை வலஞ்செய்து ஆடல் அரங்கின் எதிர்முகமாக வைக்கப்படும்.

பரத்தையர் குலத்தில் தோன்றிய இளமையும் அழகும் கொண்ட மகளிர் யாழ் முதலாகக் கூறப்படும் அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் கற்றுத் தேர்ந்திருந்தனர் என்பதை எண்ணெண் கலையோர், எண்ணான் கிரட்டி இருங்கலை பயின்ற பண்ணியல் மடந்தையர் என்று சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடுகிறது.

மாதவியின் கடிதம்

அழகிய புகார் நகரில் பிறந்த பொன்வளையணிந்த மாதவி என்னும் கணிகை இயற்றமிழின் ஐந்து பாகுபாட்டினையும், இசைத்தமிழின் நாற்பெரும் பண்ணையும், நாடகத் தமிழின் இனிமையுடைய பதினொரு கூத்தினையும் தன் வாக்கினாலும் கூத்தினாலும் புவி முழுதும்; அறிந்து புகழும்படி ஆடி வேந்தனது இலைப்பூங்கோதையும் தலைக்கோல் பட்டமும் பெற்று, தலை வரிசையாக கோவலனால் ஆயிரந்தெண் கழஞ்சுபொன் பரியமும் பெற்றாள் என்று

என்னும் எழுத்தும் இயலைந்தும் பண்ணான்கும்
பண்ணின்ற கூத்துப் பதினொன்றும் - மண்ணின்மேற்
போக்கினாள் பூம்புகார்ப் பொற்றொடி மாதவிதன்
வாக்கினால் ஆடரங்கின் வந்து. (சிலப்பதிகாரம் - அரங்கேற்று காதை)

அரங்கேற்று காதையில் கூறுகிறார். எட்டிக்குமரன் போன்ற வணிகப்பெரு மக்களும், உதயகுமரன் போன்ற அரச குடும்பத்தினரும் பரத்தையர் இல்லங்களில் சென்று தங்குகின்ற அந்தக்காலத்தில் மாதவியின் தாய் சித்திராபதி கணிகையர் சமுதாயத்தின் பிரதிநிதியாக இருக்க, மாதவி கோவலன் என்னும் தலைவனுடனேயே தன் வாழ்க்கையைப் பிணைத்துக் கொண்டு தன்னளவில் கற்பு நெறியில் ஒழுகியதோடு தன் தலைவன் இறந்த உடன் தன் மகள் மணிமேகலையையும் துறவு மேற்கொள்ளச் செய்து ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற உயர்ந்த நற்குணம் பெற்ற பெண்ணாக இளங்கோவடிகள் காட்டுகிறார். கோவலன் தன்னை விலை கொடுத்து வாங்கிய பின் தன் குலத்தொழிலை விட்டு குலமகளிர் போன்ற இல்வாழ்க்கை நடத்தி கோவலன் தன்னைப் பிரிந்தவுடன் கையற்ற நெஞ்சமுடன் இனி எவராலும் எழுதவெண்ணா கடிதத்தை எழுதுகிறாள்.

கோவலன் தன்னைப் பிரிந்தவுடன் தோழி வசந்தமாலையிடம் முதற்கடிதத்தைக் கொடுத்து அனுப்பி வைக்கிறாள். கோவலன் அக்கடிதத்தை வாங்க மறுத்து விடுகிறான். கடிதத்தைச் சண்பகம், பச்சிலை, பித்திகை, வெள்ளை மல்லிகை என்னும் மலர்களாலும், வெட்டிவேராலும் அழகிய செங்கமுநீரின் நெருங்கிய இதழ்களாலும் தொடுக்கப்பட்ட மாலையின் நடுவில் முதிர்ந்த தாழாம்புவின் வெள்ளிய தோட்டில் பித்திகையின் செழித்த முகையாகிய எழுத்தாணியைக் கொண்டு செம்பஞ்சக் குழம்பில் தொய்த்து உதறிக் கடிதம் எழுதினாள். இளவேனிற் காலத்தில் உயிர்கள் எல்லாம் தத்தம் துணையுடன் வாழ்கின்றன. எனவே கோவலனும் தன்னுடன் சேர்ந்து வாழ வேண்டும் என்று தன் உள்ளக்கருத்தைத் தெரியப்படுத்தினாள்.

இரண்டாவது கடிதம் கோசிகமணி என்றும் மாடலமறையோன் என்றும் அழைக்கப்படும் அந்தணரிடம் கொடுத்து கோவலனிடம் சேர்க்கச் செய்தாள்

‘அடிகள் முன்னர் யானடி வீழ்ந்தேன்
வடியாக் கிளவி மனக்கொளல் வேண்டும்
குரவர்பணி அன்றியுங் குலப்பிராட்டியோ
டிரவிடைக் கழிதற் கென்பிழைப் பறியாது
கையறு நெஞ்சம் கடியல் வேண்டும்

பொய்தீர் காட்சிப் புரையோர் போற்றி' (சிலப்பதிகாரம்-புறஞ்சேரி யிறுத்த காதை, 87-92)

இக்கடிதம் மாதவி கோவலனுக்கு எழுதினாலும் கோவலனின் தாய் தந்தைக்கும் பொருந்துவதால் அதனை தன் பெருமுது குரவர்களிடம் சேர்க்கும்படி மாடலமறையோனிடம் திரும்பிக் கொடுக்கிறான். இந்தியப் பெண்களில் மிகுதியாகக் கல்வி அறிவும் உணர்வும் உடையவர்கள் தாசிகளே என்று எம் பிலிப்ஸ் என்பவர் *Evelotion of Hinduism* என்னும் நூலில் குறிக்கின்றார்.

நாவல் இலக்கியத்தின் உயர்வு

காப்பிய காலத்தில் புகழ்ப்பட்டு உயர்ந்த பரத்தையர்கள் பிற்கால நாவல் இலக்கியத்தில் உயர்ந்த பண்புள்ளவர்களாகவே உலவுகிறார்கள். நா. பார்த்தசாரதியின் ஆத்மாவின் ராகங்கள் நாவலில் பண்படாத நாகமங்கலம் ஜீமீன்தாரரைப் பண்பட்ட மனிதராக மாற்றிய தாசி தனபாக்கியம் (Parthasarathi, 2012). ராஜம் கிருஷ்ணன் மானுடத்தின் மகரந்தங்கள் நாவலில் முப்பத்தைந்து வயதுடைய எட்டையபுரம் தேவதாசி பொட்டுத்தாலியைத் துணிந்து எறித்து விட்டு முறைப்படி மணந்து, வாழ்க்கைப்பட்டு உறவுகளால் பெரும் துன்பமடைந்தார். பிரபஞ்சன் தன் நாவல்களில் நல்ல எண்ணத்துடன் நல்லச் செயல்களைச் செய்யும் தாசிப் பெண்களைப் படைக்கிறார். தாசித் தொழிலை விட்டுவிட்டு அமைச்சர் ராகுஜியின் மனைவி மோஹனாவுக்கு அடிமைப்பெண்ணாக மாறித் தனது மனதுக்குப் பிடித்த ஆணோடு மட்டுமே வாழ வேண்டும் என்ற கொள்கையோடு ஆண்களை வெறுத்து வாழும் வானம் வசப்படும் பானுகிரஹி, கிருஷ்ணதேவராயராயரால் புகழ்ப்பட்ட இன்பகேணி ஆயி, குடும்பப்பெண்கள் தன்னை வெறுத்த போதும் அவர்கள் படும் துன்பத்தினைக் கண்டு பெரிய குளமாக மாறிப் போன பெண், மானுடம் வெல்லும் நாவலில் கோகிலாம்பாளும், ஷோ பிசினஸ் செய்து அதில் ஊறிப் போன நீலா கடைசியில் குடும்ப வாழ்க்கையை விரும்பி மற்றதைக் கைவிட்ட பெண்ணாகவும் படைத்து இச்சமூகத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு உயர்ந்த நிலையினைக் கொடுக்கிறார்.

முடிவுரை

சங்ககாலத்தில் குறைவாக பேசப்பட்ட பரத்தையர் காப்பிய காலத்தில் ஒரு உயர்வினைப் பெற்று தங்களுக்கு என்ற ஒருமதிப்பினையடைந்து இன்று அக்குலமே இல்லாத ஒரு நிலையினை அடைந்துள்ளார்கள். இலக்கியத்தில் பெரும் புகழைப் பெற்று உச்சமடைந்துள்ளமை போற்றுவதலுக்குரியது.

References

- Elia Urai P. Saravanan, (2013), *Silapathikaram* (Tamil), Sandhya Publications, Tamil Nadu, India.
- Ilampuranar urai, (1969), *Tholkapiyam - Porulathigaram*, South India Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Chennai, India.
- Ilango Adigal, Alain Daniélou (Translator), (2016), *Shilappadikaram - First edition*, Aleph Book Company, New Delhi, India.
- Parthasarathi, N., (2012) *Aanmavin Raagangal*, (4th Edition) Seethai Publication, Chennai, India.
- Venkatasamy Nattar, Na.Mu., (2018), *Silapathikaram Moolamum Uraiyum - First Edition*, Gowra Agency, Chennai, India.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License